

РЕШЕНИЕ

№ 363

гр. Велико Търново , 12.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в закрито заседание на дванадесети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Евгений Пачиков
Членове:	Ирена Колева Любка Милкова

като разгледа докладваното от Ирена Колева Въззивно гражданско дело № 20214100500491 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по чл.435 и сл. от ГПК.

Образувано е въз основа на жалба, подадена от ЕТ „...“, ЕИК .., със седалище и адрес на управление село В., ул.“...“ № .., чрез пълномощник – адвокат Л.М., против отказ за прекратяване/приключване на принудителното изпълнение по изп.дело № 611/2020г. по описа на ЧСИ Дияна Колева - Стефанска, рег. № 728 в КЧСИ, с район на действие Окръжен съд-Велико Търново, обективиран в постановление от 15.04.2021г. В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност на постановения отказ. Излага се, че зложният кредитор е възложил на ЧСИ при условията на мандатно правоотношение, с оглед правомощията на последния – само по реда на чл.521 ал.1 ГПК вр. чл.35 от ЗОЗ и вр. чл.18 ал.4 от ЗЧСИ, единствено съдействие за предаването на вещта, предмет на особения залог. Посочва, че изпълнението по ЗОЗ е специално извънсъдебно изпълнение, различно от принудителното изпълнение по ГПК и ДОПК и с конкретни правомощия на ЧСИ – само по осъществяване на съдействие по принудително предаване и то само на зложените вещи. Вместо това съдебният изпълнител бил извършил редица незаконосъобразни действия, извън предоставените му от закона правомощия. Счита, че с предаването на 63 200 кг пшеница същият е следвало да прекрати изпълнителното производство поради извършване на възложеното действие по чл.521 ГПК. Прави искане за отмяна на обжалваното постановление, съответно изпълнителното производство, инициирано като такова за извършване на действия от ЧСИ по реда на чл.521 ГПК, да бъде прекратено поради приключване – извършване на възложените действия.

В законоустановения срок е постъпило възражение от ответната страна – „...“ ЕООД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление град С., бул.“..“ № ., чрез пълномощник – адвокат К.Т., в което се заема становище за неоснователност на подадената жалба, съответно за законосъобразност на обжалвания отказ. Моли се същата да бъде отхвърлена.

Съдебният изпълнител излага мотиви за недопустимост, респ. неоснователност на подадената жалба. Посочва, че искането на длъжника за приключване на изпълнението е удовлетворено с постановление от 11.05.2021г. на основание чл.433 ал.2 ГПК – поради погасяване на задължението, връчено надлежно на страните и добило законна сила.

Съдът, след като съобрази изложените от жалбоподателя доводи, възражението на вискателя и данните в изпълнителното дело, намира следното:

Производството по изпълнителното дело е било образувано по молба на „...“ ЕООД против длъжника ЕТ „...“ за предаване на заложеното имущество – 270 тона пшеница, бъдеща продукция от реколта 2020г., находяща се в землището на с. П., с. Д., с. В., гр. Д.О., област Велико Търново – 1 000 дка, за сумата от 33 000 евро, въз основа на Договор за учредяване на особен залог, вписан в ЦРОЗ с рег. № 2020031701942 и пристъпване към изпълнение, също вписано в ЦРОЗ с рег. № 2020090101229. На 21.10.2020г. било насрочено предаване на заложеното имущество. Видно от съставения и приложен на л.109 от изп.дело протокол, съдебният изпълнител е констатирал липсата на претендираното от залогодателя количество пшеница. В същия протокол е вписано изявление на процесуалния представител на вискателя, с което е поискано от ЧСИ определяне и събиране равностойността на липсващата движима вещ. С постановление на съдебния изпълнител от с.д. е била определена равностойността на заложеното имущество - в размер на 64 542.39 лв. Същото не е било обжалвано по реда на чл.521 ал.3 ГПК и е добило законна сила. На 29.10.2020г., поради заявена готовност от страна на длъжника, било извършено предаване на част от заложеното имущество на вискателя, след което били предприети редица действия по събиране равностойността на останалата част от заложеното имущество, ненамерена у длъжника.

Разпоредбата на чл.35 ал.1 от ЗОЗ дава възможност на зложния кредитор, в случай, че залогодателят откаже да предаде доброволно зложните вещи на кредитора, да поиска от съдебния изпълнител съдействие за предаване на същите по реда на чл.521 ГПК. В производството по предаване на зложните вещи не е налице принудително изпълнение по смисъла на ГПК, тъй като предаването им по чл.521 ГПК е елемент от изпълнението по реда на ЗОЗ. Съдебният изпълнител извършва опис и изземването им, за което съставя протокол, предава иззетите вещи на кредитора и приключва производството с нарочно постановление. Когато обаче не открие зложните вещи или част от тях у длъжника, той пристъпва към събиране на тяхната равностойност по правилата на чл.521 ал.2 ГПК и частното извънсъдебно изпълнение преминава в принудително изпълнение по смисъла на ГПК, като зложното право на кредитора се трансформира в привилегия за равностойност, която се реализира само чрез принудително съдебно изпълнение по общия ред. Правото на удовлетворяване на зложния кредитор се насочва върху цялото имущество на залогодателя, но за събиране паричната равностойност на зложните движими вещи. Затова в производството по събиране равностойността на зложните вещи длъжникът има право да иска прекратяването му, съответно приключването му и да обжалва отказа на съдебния изпълнител по реда на чл.435 ал.2 т.6 от ГПК и доколкото настоящата жалба е подадена в законоустановения срок и преди внасяне на остатъка от паричната равностойност на зложното имущество от страна на длъжника и приключване на изпълнението, същата се явява допустима.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че незаконосъобразно ЧСИ е пристъпил

към определяне и събиране равностойността на ненамерената част от заложената вещь и е следвало да окаже съдействие единствено за предаване на заложеното имущество, след което е следвало да приключи изпълнението. Разпоредбата на чл.35 ал.1 от ЗОЗ изрично препраща към реда на чл.521 ГПК, който включва и възможността по ал.2 на с.чл. да се определи равностойността на вещта, ако тя не се намира у длъжника. Няма основание нормата на чл.35 ал.1 от ЗОЗ да се тълкува стеснително и да се приеме, че препращането касае само ал.1 на чл.521 ГПК. Ако беше имал предвид само предаването на заложените вещи, законодателят щеше изрично да го посочи в тази разпоредба с препращане единствено към чл.521 ал.1 от ГПК. Освен това, с допълнената разпоредба на чл.10 ал.1 т.3 ЗОЗ и ал.4 е учредено правото на зложния кредитор по предпочитание да се удовлетвори от равностойността на заложеното имущество по реда на ГПК. В конкретния случай част от заложената вещь е липсвала и по искане на зложния кредитор правилно съдебният изпълнител е приложил реда на чл.521 ал.2 ГПК за определяне нейната равностойност и събирането ѝ от цялото имущество на длъжника съгласно чл.35 ал.1 от ЗОЗ и чл.10 ал.4 от ЗОЗ, изрично препращащи към чл.521 от ГПК.

По изложените съображения, неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, че след предаване на част от заложеното имущество, съдебният изпълнител е следвало да приключи изпълнението на основание чл.433 ал.2 ГПК, тъй като в случая с протокола от 29.10.2020г. е констатирано, че част от заложената вещь не се намира у залогодателя. Тази констатация и направеното искане от вискателя са достатъчни, за да се премине към събиране на равностойността ѝ от цялото имущество на длъжника, което се реализира чрез принудително изпълнение по общия ред, както е процедирано в случая. Тъй като длъжникът е поискал прекратяване на изпълнението, то съдът намира, че към момента на постановяване на обжалвания отказ не е било налице нито едно от основанията на чл.433 ал.1 ГПК.

Ето защо, отказът на съдебния изпълнител за прекратяване на изпълнението, респ. неговото приключване, се явява законосъобразен, а подадената срещу него жалба, като неоснователна, следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на ЕТ „...“, ЕИК .., със седалище и адрес на управление село В., ул.“..“ № ., чрез пълномощник – адвокат Л.М., против отказ за прекратяване/приключване на принудителното изпълнение по изп.дело № 611/2020г. по описа на ЧСИ Дияна Колева - Стефанска, рег. № 728 в КЧСИ, с район на действие Окръжен съд-Велико Търново, обективизиран в постановление от 15.04.2021г., като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____